

Overweging zondag 9 juli 2023 b.g.v. afsluiting 58ste seizoen JK Venlo

De teksten in deze viering staan in het teken van de afsluiting van het 58ste seizoen en vakantietijd.

Natuurlijk draait alles gewoon door en is er elke zondag een viering maar toch ... even wat rustiger. Geen repetities van koren als Jk Koor en Triple Quartet of van de JK Big Band. Geen vergaderingen, of bijna geen vergaderingen en andere bijeenkomsten.

Maar wel elke zondag een viering want ook al is het vakantie toch goed om eens per week ons hier te laven aan woorden die ertoe doen, woorden die ook in de vakantietijd ons inspireren kunnen en raken zoals vanmorgen: 'als de lasten te zwaar drukken, kom dan bij MIJ, Ik zal je rust geven'. Of als 'wat God van je vraagt je te moeilijk vind, kom dan bij Mij, Ik zal je rust geven'.

Want beste allen, ook al is het vakantietijd of misschien JUIST omdat het vakantietijd is, is het NIET de bedoeling dat we denken dat we dan doen en laten kunnen wat we willen.

'Je moet vriendelijk zijn, zoals Ik' zegt Jezus en 'jezelf niet het belangrijkste vinden'. Je hoort wel eens verhalen van mensen op vakantie die zich niet aan deze uitspraak van Jezus houden. Ze denken dat als ze in het buitenland zijn alles kan en mag, niet alleen op vakantie maar ook bij en rond sportevenementen.

Nee, ieder heeft als zij of hij dat wil recht op vakantie maar een ding heeft nooit vakantie ons te houden aan de meest basale dingen in ons samen onderweg zijn: vriendelijkheid, respect, rechtvaardigheid, eerlijkheid en delen wat je bent en wat je hebt.

Deze dingen, deze meest menselijke eigenschappen moeten we ook in de vakantietijd steeds weer blijven doen. En is dat zwaar, drukt dat wel eens op ons? Ja, het is een loodzware opgave waar we elke dag voor staan. Die zeur die vandaag weer belt en haar leed over je uitstort, die buurman of buurvrouw die zijn of haar troep weer gewoon voor de deur gooit, die medemens op straat die je weer aanklampt voor een euro of twee, schreeuwende jongeren of festivals die je uit de slaap houden, een overvolle stad waar je maar niet doorheen komt en ga zo maar door en dan toch vraagt God: blijf

vriendelijk, toon je van je beste kant, blijf mens en medemens. Nee, het valt niet elke dag mee en ja, dan wil je wel eens alles ontvluchten, er even aan ontsnappen om je op te laden.

Een uurtje hier in de kerk, kan dan rust geven omdat we hier ook bemoedigende woorden horen en woorden van ontferming van Hem die vandaag zegt: wordt het je teveel, kom dan bij Mij, ik geef je rust. Mag elke zondagmorgen hier, een uurtje samenzijn, een uurtje uit de jachtige wereld stappen, een uurtje stil mogen zijn, een uurtje geen telefoontjes, geen whatapps of tweets voor ons elke week een rustmoment, een vakantiemoment zijn 52 weken lang.

Mag dat uurtje hier ons oplaadstation zijn voor de week die voor ons ligt ja, om het vol te houden met die vriendelijkheid en het je niet op de eerste plaats zetten. Een opgave die als een zware last kan drukken maar die we kunnen verlichten omdat we ons vandaag en morgen mogen wenden tot Hem die ons vandaag zegt: kom dan bij Mij, ik geef je rust.

Probeer het maar en je merkt een ogenblik per dag je even in rust en stilte wentelen, je richten op wat echt belangrijk is, helpt en is even weldadig als een verre vakantiereis.

En ... weet dat je welkom bent, elke zondag hier in dit oplaadstation!
Elke zondag weer om 10.00 uur

Dat het zo mag zijn.